

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 18 stycznia 2023 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Przepisy dotyczące umów sprzedaży towarów zawieranych między sprzedawcami a konsumentami – Dyrektywa (UE) 2019/771 w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów

Dyrektywa ma na celu zapewnienie równowagi między wysokim poziomem ochrony konsumentów a zwiększoną konkurencyjnością przedsiębiorstw, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania zasady pomocniczości. Stanowi ona element strategii jednolitego rynku cyfrowego, która zapewnia kompleksowe ramy ułatwiające integrację aspektu cyfrowego z rynkiem wewnętrznym. Dyrektywa uzupełnia dyrektywę (UE) 2019/770, która zawiera przepisy dotyczące dostarczania treści cyfrowych i usług cyfrowych, w tym treści cyfrowych dostarczanych na nośnikach materialnych (takich jak płyty DVD, CD, pamięć podręczna USB i karty pamięci).

Celem dyrektywy jest zagwarantowanie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnienie przy tym konsumentom wysokiego poziomu ochrony. Jest on osiągnięty w drodze ustanowienia pewnych wspólnych przepisów dotyczących umów sprzedaży zawieranych między sprzedawcami a konsumentami.

Obejmują one swoim zakresem:

- zgodność towarów z umową;
- środki ochrony prawnej przysługujące w razie braku takiej zgodności;
- sposoby korzystania z tych środków;
- gwarancje handlowe.

Dyrektywa ma zastosowanie do umów sprzedaży (umowa, na podstawie której sprzedawca przenosi na konsumenta własność towarów, a konsument płaci w zamian ich cenę) zawieranych między sprzedawcami a konsumentami, które dotyczą dostarczania towarów.

Towary:

- materialne rzeczy ruchome, w tym woda, gaz i energia elektryczna, o ile są sprzedawane w ograniczonej ilości lub w określonej objętości;
- materialne rzeczy ruchome, które zawierają w sobie treści cyfrowe lub usługę cyfrową lub są z takimi treściami lub usługą wzajemnie połączone w taki sposób, że brak tych treści cyfrowych lub usługi cyfrowej uniemożliwiłby tym towarom pełnienie ich funkcji („towary z elementami cyfrowymi”).

Dyrektywa nie ma zastosowania do:

- dostarczania treści cyfrowych (dane tworzone i dostarczane w postaci cyfrowej) lub usług cyfrowych, chyba że są one zawarte w towarach lub wzajemnie z nimi połączone, niezbędne do pełnienia przez te towary ich funkcji oraz dostarczane na podstawie umowy sprzedaży (towary z elementami cyfrowymi);
- nośników materialnych służących wyłącznie jako nośniki treści cyfrowych (np. płyt CD, DVD itp.).

Usługi cyfrowe:

- usługa pozwalająca konsumentowi na wytwarzanie, przetwarzanie i przechowywanie danych lub dostęp do nich w postaci cyfrowej;
- usługa pozwalająca na wspólne korzystanie z danych w postaci cyfrowej, które zostały przesłane lub wytworzone przez konsumenta lub innych użytkowników tej usługi, lub inne formy interakcji przy pomocy takich danych.

Sprzedawcy zapewniają, aby towary dostarczane konsumentom były zgodne z umową sprzedaży. Oznacza to, że te towary:

- odpowiadają uzgodnieniom umownym (np. nadają się do uzgodnionego celu, a ich opis, rodzaj, ilość, jakość i funkcjonalność są takie, jak określono w umowie itp.); oraz
- spełniają obiektywne wymogi zgodności z umową, tj.
  - nadają się do celów, do których zazwyczaj używa się podobnych towarów,
  - odpowiadają próbkce lub wzorowi, które zostały pokazane konsumentowi,
  - są dostarczane z akcesoriami, instrukcjami i opakowaniem, których konsument może zasadnie oczekiwać, oraz
  - mają takie cechy i funkcje, których konsument może zasadnie oczekiwać.

Sprzedawcy odpowiadają za brak zgodności z umową, który ujawnił się w ciągu dwóch lat od momentu dostawy. W ciągu pierwszego roku konsument nie musi udowodniać, że wada istniała w momencie dostawy.

Co się tyczy towarów z elementami cyfrowymi:

- sprzedawcy informują konsumentów o wszystkich aktualizacjach niezbędnych do zachowania zgodności towarów i zapewniają im wszystkie takie aktualizacje przez okres, którego konsument może zasadnie oczekiwać. Jeżeli jednak element cyfrowy jest dostarczany w sposób ciągły, aktualizacje są udostępniane przez cały okres dostawy;
- sprzedawcy odpowiadają za brak zgodności z umową, który ujawnił się w ciągu dwóch lat od momentu dostawy. Jeżeli jednak element cyfrowy jest dostarczany w sposób ciągły przez dłuższy okres, sprzedawca ponosi odpowiedzialność przez cały okres dostawy.

Jeżeli towary są wadliwe („brak zgodności z umową”), konsumenci mogą skorzystać z następujących środków ochrony prawnej:

- wybór między nieodpłatną naprawą towaru a jego nieodpłatną wymianą, dokonywaną w rozsądnym czasie i bez większych niedogodności. Sprzedawca może wybrać alternatywny środek ochrony prawnej, jeżeli środek wybrany przez konsumenta jest niemożliwy lub wiąże się z niewspółmiernymi kosztami dla sprzedawcy;
- proporcjonalne obniżenie ceny;
- rozwiązanie umowy sprzedaży, chyba że brak zgodności jest jedynie nieistotny.

Gwarancje handlowe:

- są wiążące dla gwaranta na warunkach określonych w oświadczeniu o gwarancji i związanej z nią reklamie, w zależności od tego, które z nich są korzystniejsze dla konsumenta;
- są sporządzane w jasnym i zrozumiałym języku oraz w sposób umożliwiający dostęp do nich w przyszłości;
- zawierają:
  - oświadczenie, że w przypadku wystąpienia wad konsumentom na mocy prawa przysługują nieodpłatnie środki ochrony prawnej ze strony sprzedawcy,
  - nazwę i adres gwaranta,

- o procedurę korzystania z gwarancji i jej warunki.

Państwa UE mogą:

- wyłączyć z zakresu stosowania dyrektywy towary używane sprzedawane na aukcjach publicznych i żywe zwierzęta;
- regulować aspekty ogólnego prawa umów, jak również prawa do odszkodowania, jeśli dane kwestie nie są objęte dyrektywą;
- zezwolić konsumentom na wybór konkretnego środka ochrony prawnej, jeżeli brak zgodności towaru z umową ujawnia się w ciągu 30 dni po jego dostarczeniu, lub utrzymać przepisy szczegółowe dotyczące odpowiedzialności za wady ukryte.

Państwa UE:

- nie mogą stosować środków, w tym surowszych lub łagodniejszych przepisów zapewniających ochronę konsumentów, odbiegających od tych, które ustanowiono w dyrektywie;
- mogą ustalić dłuższe okresy odpowiedzialności sprzedawcy niż te, które przewidziano w dyrektywie;
- mogą zastrzec, że w celu skorzystania z praw przysługujących konsumentowi, konsument musi poinformować sprzedawcę w terminie dwóch miesięcy od dnia stwierdzenia wady;
- dopilnowują, aby przyjęte zostały odpowiednie i skuteczne środki zapewniające przestrzeganie dyrektywy;
- informują konsumentów o prawach przysługujących im na mocy dyrektywy oraz o środkach egzekwowania tych praw;
- przyjmują i publikują przepisy niezbędne do wykonania dyrektywy do dnia 1 lipca 2021 r.

Do dnia 12 czerwca 2024 r. Komisja Europejska przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania dyrektywy.

Link do aktu prawnego:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02019L0771-20190522>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, stanowiska:**

1. Ostatnia faza konsultacji - Własność intelektualna – przegląd przepisów UE dotyczących wzornictwa przemysłowego (dyrektywa w sprawie wzorów)

Ostatnia faza konsultacji publicznych przepisów prawa własności intelektualnej: nowelizacja Dyrektywy 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów na podstawie Komunikatu KE Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w sprawie własności intelektualnej w celu wsparcia odbudowy i odporności UE – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie prawnej ochrony wzorów (wersja przekształcona) – III Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 31 stycznia 2023 r.

Prawa ze wzorów przemysłowych chronią postać produktu. Wzór przemysłowy jest tym, co czyni produkt atrakcyjnym. Atrakcyjny wygląd jest jednym z głównych czynników, które wpływają na decyzję konsumentów w sprawie wyboru danego produktu. Odpowiednio zaprojektowane produkty zapewniają producentom istotną przewagę konkurencyjną. Aby wspierać innowacyjność i tworzenie nowych wzorów produktów w erze cyfrowej, w coraz

większym stopniu potrzebna jest dostępna, dostosowana do przyszłych wyzwań, skuteczna i spójna ochrona prawna praw ze wzorów.

System ochrony wzorów w Europie ma ponad dwadzieścia lat. Ustawodawstwa państw członkowskich dotyczące wzorów przemysłowych zostały częściowo zharmonizowane dyrektywą 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. ustanowiono system ochrony jednolitych praw o takim samym skutku w całej UE, niezależny od krajowych systemów ochrony wzorów. Rozporządzenie to zostało jak dotąd zmienione tylko raz, w 2006 r., by nadać skuteczność przystąpieniu UE do haskiego systemu rejestracji międzynarodowej.

Przegląd wynika z wyczerpującej oceny prawodawstwa UE w zakresie ochrony wzorów, popartej kompleksowymi konsultacjami publicznymi i dwoma znacznymi badaniami ekonomicznymi i prawnymi. Z oceny wynika, że przepisy te funkcjonują prawidłowo. Istnieją jednak pewne niedociągnięcia, którym należy zaradzić, aby zmodernizować ramy prawne i dostosować je do ery cyfrowej. W komunikacie z 25 listopada 2020 r. zatytułowanym „Wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w sprawie własności intelektualnej w celu wsparcia odbudowy i odporności UE” Komisja zapowiedziała, że dokona przeglądu prawodawstwa UE dotyczącego ochrony wzorów w następstwie udanej reformy prawodawstwa w zakresie unijnych znaków towarowych. Wraz z publikacją tego planu działania w sprawie własności intelektualnej opublikowano wstępną ocenę skutków tej inicjatywy. Celem przedmiotowych konsultacji publicznych jest uzupełnienie szeroko zakrojonych konsultacji publicznych w sprawie ochrony wzorów przeprowadzonych już w kontekście tej oceny. W szczególności mają one na celu uzyskanie opinii wszystkich podmiotów, których dotyczy ochrona wzorów w Europie, na temat wybranych kwestii i potencjalnych wariantów strategicznych oraz ich skutków.

Głównym wspólnym celem tej inicjatywy oraz równoległego wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia, rozpatrywanych łącznie jako pakiet w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), jest propagowanie doskonałości, innowacji i konkurencyjności w dziedzinie wzorów w UE. Cel ten ma zostać osiągnięty poprzez zapewnienie funkcjonalności systemu ochrony wzorów w erze cyfrowej i jego znacznie większej dostępności i skuteczności w odniesieniu do poszczególnych twórców, MŚP i sektorów intensywnie korzystających z wzorów pod względem niższych kosztów i złożoności, większej szybkości, przewidywalności i pewności prawa.

W ramach tej inicjatywy zaktualizowane zostaną unijne przepisy dotyczące ochrony wzorów. Prawa do wzorów chronią wygląd produktu, który wynika z takich właściwości jak kształt, kolory czy użyte materiały, przed nieuprawnionym wykorzystaniem.

Inicjatywa ma na celu:

- modernizację i wzmocnienie ochrony wzorów oraz jej jaśniejsze określenie,
- zwiększenie dostępności i przystępności cenowej ochrony wzorów w całej UE,
- zwiększenie spójności między unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony wzorów,
- dalsze dostosowanie unijnych przepisów dotyczących ochrony wzorów części zamiennych.

Link: <https://pracodawcy.pl/ostatnia-faza-konsultacji-wlasnosc-intelektualna-przeglad-przepisow-ue-dotyczacych-wzornictwa-przemyslowego-dyrektywa-w-sprawie-wzorow/>

2. Ostatnia faza konsultacji - Własność intelektualna – przegląd przepisów UE dotyczących wzornictwa przemysłowego (rozporządzenie w sprawie wzorów)

Ostatnia faza konsultacji publicznych przepisów prawa własności intelektualnej: nowelizacja rozporządzenia Rady (WE) NR 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie

wzorów wspólnotowych na podstawie Komunikatu KE Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w sprawie własności intelektualnej w celu wsparcia odbudowy i odporności UE – wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2246/2002 – III Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 31 stycznia 2023 r.

System ochrony wzorów przemysłowych w Europie ma ponad dwadzieścia lat. Ustawodawstwa państw członkowskich dotyczące wzorów przemysłowych zostały częściowo dostosowane dyrektywą 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. ustanowiono system ochrony jednolitych praw o takim samym skutku w całej UE, niezależny od krajowych systemów ochrony wzorów, w postaci zarejestrowanego wzoru wspólnotowego („ZWW”) oraz niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego. Rozporządzenie to zostało zmienione tylko raz, w 2006 r., by nadać skuteczność przystąpieniu UE do haskiego systemu rejestracji międzynarodowej.

Ponadto nadal istnieje przejściowy system prawny dotyczący ochrony wzorów w odniesieniu do części zamiennych. Z uwagi na to, że nie można było osiągnąć porozumienia w tej kwestii, w dyrektywie zawarto rozwiązanie typu „zamrożenie plus” (ang. „freeze plus”), które umożliwia państwom członkowskim utrzymanie swoich przepisów w zakresie tego, czy części zamienne powinny być objęte ochroną do czasu przyjęcia zmian dyrektywy na wniosek Komisji. Z tego powodu w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 wyłącza się części zamienne z zakresu ochrony wzorów wspólnotowych do czasu podjęcia przez Radę decyzji w sprawie polityki w tej kwestii na podstawie wniosku Komisji.

W oparciu o końcowe wyniki oceny w komunikacie z 25 listopada 2020 r. zatytułowanym „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE” Komisja zapowiedziała, że dokona przeglądu unijnego prawodawstwa dotyczącego ochrony wzorów w następstwie udanej reformy unijnego prawodawstwa dotyczącego znaków towarowych. 25 czerwca 2021 r. Rada przyjęła kolejne konkluzje w sprawie polityki w zakresie własności intelektualnej, wzywając Komisję do priorytetowego potraktowania kwestii jak najszybszego przedstawienia wniosku w sprawie zmiany i modernizacji przepisów dotyczących wzorów przemysłowych.

Głównym wspólnym celem tej inicjatywy oraz równoległego wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy, rozpatrywanych łącznie jako pakiet w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), jest propagowanie doskonałości, innowacji i konkurencyjności w dziedzinie wzorów w UE. Cel ten ma zostać osiągnięty poprzez zapewnienie funkcjonalności całego systemu ochrony wzorów w erze cyfrowej i jego znacznie większej dostępności i skuteczności w odniesieniu do poszczególnych twórców, MŚP i sektorów intensywnie korzystających z wzorów pod względem niższych kosztów i złożoności, większej szybkości, przewidywalności i pewności prawa.

W ramach tej inicjatywy zaktualizowane zostaną unijne przepisy dotyczące ochrony wzorów. Prawa do wzorów chronią wygląd produktu, który wynika z takich właściwości jak kształt, kolory czy użyte materiały, przed nieuprawnionym wykorzystaniem. Inicjatywa ma na celu:

- modernizację i wzmocnienie ochrony wzorów oraz jej jaśniejsze określenie,
- zwiększenie dostępności i przystępności cenowej ochrony wzorów w całej UE,
- zwiększenie spójności między unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony wzorów,
- dalsze dostosowanie unijnych przepisów dotyczących ochrony wzorów części zamiennych.

Link: <https://pracodawcy.pl/ostatnia-faza-konsultacji-wlasnosc-intelektualna-przeglad-przepisow-ue-dotyczacych-wzornictwa-przemyslowego-rozporzadzenie-w-sprawie-wzorow/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Informacja nt. nowej wersji PO WER – 2023 rok

Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej, Instytucja Zarządzająca PO WER informuje, że Komisja Europejska zatwierdziła zmieniony Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) w 2023 roku.

Polska otrzymała formalną notyfikację decyzji Komisji Europejskiej 8 grudnia 2022 r. i od tego dnia obowiązuje nowa wersja PO WER, przy czym ze względów proceduralnych notyfikacja została przekazana do Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej dopiero na początku 2023 r.

Działania wprowadzone przy tej aktualizacji Programu mogły być już jednak realizowane wcześniej, ponieważ Komisja Europejska zobowiązała się uznawać wydatki poniesione w związku z kryzysem wywołanym wojną w Ukrainie od 24 lutego 2022 r., jeszcze przed formalnym zatwierdzeniem zmian w Programie.

Zmiany wprowadzane w PO WER stanowią odpowiedź na skutki kryzysu wywołanego konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy i zostały zatwierdzone uchwałą nr 383 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój z dnia 13 września 2022 roku w sprawie zatwierdzenia propozycji zmian Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020.

W wyniku procesu negocjacji z Komisją Europejską, prowadzonych zgodnie z upoważnieniem zawartym w § 4 ww. uchwały, z pakietu zmian przyjętego przez KM PO WER wyłączona została część zmian, na których wprowadzenie nie wyraziła zgody KE, a dotyczących urealnienia wartości docelowych wybranych wskaźników. Zgodnie z uwagami KE, w programie pozostawiono wyłącznie zmiany wartości docelowych wskaźników, z którymi związane były realokacje środków pomiędzy priorytetami inwestycyjnymi.

Obowiązująca wersja Programu znajduje się na stronie www.power.gov.pl w dziale Zapoznaj się z prawem i dokumentami.

Więcej informacji: <https://pracodawcy.pl/informacja-nt-nowej-wersji-po-wer-2023-rok/>

2. Legal Alert KPMG: Potencjalne nowe obowiązki polskich przedsiębiorców - wejście w życie niemieckiej ustawy o łańcuchu dostaw

Nowe przepisy nakładają na największe niemieckie przedsiębiorstwa konkretne obowiązki z obszaru ESG – wymagania te mogą mieć duży wpływ również na polskie podmioty

Od 1 stycznia 2023 r. weszła w życie niemiecka ustawa o łańcuchu dostaw (Das Lieferkettengesetz). Nowe zobowiązania niemieckich przedsiębiorstw będą mieć znaczenie również dla zagranicznych podmiotów współpracujących z nimi, w tym przede wszystkim ich bezpośrednich dostawców. Warto przygotować się na nadchodzące zmiany, także w przypadku planowanego rozwoju swojej działalności na rynek niemiecki.

Od 1 stycznia 2023 r. w Niemczech weszła w życie ustawa o łańcuchu dostaw z 16 lipca 2021 r. (*Gesetz über die unternehmerischen Sorgfaltspflichten in Lieferketten Vob. 16 Juli. 2021 (Bundesgesetzblatt Jahrgang 2021 Teil | Nr. 46, ausgegeben zu Bonn am. 22. Juli 2021)*) nakładająca na największe niemieckie przedsiębiorstwa rozszerzone obowiązki należytej staranności (*due diligence*) w obszarze ESG, dotyczące spełniania standardów prawnych ochrony praw człowieka oraz ochrony środowiska (jak np. zakazu pracy przymusowej czy wykorzystywania w swojej działalności szkodliwych substancji szkodzących środowisku).

Co do zasady, nowe zobowiązania zostały nałożone na niemieckie przedsiębiorstwa, które zatrudniają powyżej 3000 pracowników, wliczając w to pracowników spółek z grupy („Przedsiębiorstwa zobowiązane”). Od początku 2024 r. zakres zastosowania Ustawy zostanie rozszerzony także na przedsiębiorstwa zatrudniające powyżej 1000 pracowników.

Nałożone na Przedsiębiorstwa zobowiązane wymagania dotyczące należytej staranności odnoszą się do całego łańcucha dostaw, w stosunku do wszystkich oferowanych przez nie towarów oraz usług. Łańcuch dostaw obejmuje wszystkie etapy wymagane do wyprodukowania danego towaru lub świadczenia określonej usługi, także podejmowane poza obszarem Niemiec (łącznie z wydobywaniem surowców).

Do działań w ramach łańcucha dostaw Ustawa zalicza działania Przedsiębiorców zobowiązanych, ich dostawców bezpośrednich (czyli dostawców będących stronami umów z Przedsiębiorstwem zobowiązanym), a także dostawców pośrednich.

W związku z tym oddziaływanie tej regulacji rozciągnie się również na podmioty z innych państw, posiadające z niemieckimi Przedsiębiorstwami zobowiązanymi określone powiązania gospodarcze. Dotyczyć to będzie również dostawców z Polski.

Wymagania nałożone przez Ustawę w stosunku do dostawców bezpośrednich w dużej mierze pokrywają się z wymaganymi działaniami, jakie Przedsiębiorstwa zobowiązane muszą podjąć we własnej firmie. Obejmują one przede wszystkim:

- podejmowanie środków zapobiegających naruszeniom (właściwy dobór dostawców, wprowadzenie do umów klauzul zobowiązujących do przestrzegania wyznaczonych standardów oraz klauzul wprowadzających oparte na analizie ryzyka mechanizmy kontrolne dostawcy),
- wprowadzenie procedury zgłaszania naruszeń dokonanych przez dostawców bezpośrednich,
- stosowanie środków naprawczych w razie wystąpienia naruszenia.

Aby umożliwić Przedsiębiorstwu zobowiązanemu realizację tych obowiązków, dostawca bezpośredni będzie musiał uwzględnić konieczność przekazywania Przedsiębiorstwu zobowiązanemu określonych informacji na temat swojej działalności, a także możliwość przyjęcia na siebie nowych dodatkowych zobowiązań umownych, np. do przeprowadzenia przez Przedsiębiorstwo zobowiązane kontroli, audytów, prowadzenia szkoleń dla pracowników dostawcy czy wprowadzenia określonych systemów certyfikacyjnych.

W razie wystąpienia naruszeń po stronie dostawcy bezpośredniego, będzie on zobowiązany współpracować z Przedsiębiorstwem zobowiązanym w celu przyjęcia środków naprawczych. W przypadku najpoważniejszych naruszeń, w ostateczności niemiecki przedsiębiorca może być zobowiązany nawet do zakończenia współpracy.

W odniesieniu do dostawców pośrednich Ustawa przewiduje łagodniejsze wymogi, niemniej jednak Przedsiębiorstwo zobowiązane również musi wykazać się należyłą starannością (*due diligence*) w objętym przez Ustawę obszarze ESG. Warto również wspomnieć, że Ustawa traktuje jako zakazane obchodzenie obowiązków dotyczących dostawców bezpośrednich, poprzez zawieranie transakcji lub ukształtowanie współpracy w taki sposób, aby zakwalifikować dostawcę bezpośredniego jako pośredniego.

Mając na uwadze powyższe obowiązki prawne nałożone na niemieckie przedsiębiorstwa, polskie firmy posiadające powiązania handlowe z niemieckimi podmiotami powinny zweryfikować obowiązujące w ich ramach procedury wewnętrzne oraz sprawdzić stan swojego przygotowania do ewentualnego wykonywania wymagań stawianych dostawcom.

Więcej informacji: <https://pracodawcy.pl/legal-alert-kpmg-potencjalne-nowe-obowiazki-polskich-przedsiębiorców-wejście-w-życie-niemieckiej-ustawy-o-łańcuchu-dostaw/>

3. EIC – możliwości dla firm w 2023 r.

Krajowy Punkt Kontaktowy ds. Horyzontu Europa zaprasza na Dzień informacyjny poświęcony możliwościom aplikowania w ramach Europejskiej Rady ds. Innowacji (EIC) w 2023 r. Spotkanie odbędzie się 31 stycznia 2023 roku w godzinach 10:00-12:00.

Podczas spotkania on-line zostaną podsumowane konkursy zaplanowane w bieżącym roku w ramach EIC, ich założenia, wymogi konkursowe oraz różnice pomiędzy różnymi ścieżkami aplikowania. Szczególna uwaga będzie poświęcona najpopularniejszemu konkursowi w ramach EIC – czyli ACCELERATOR. Omówiona zostanie jego specyfika oraz ścieżka aplikowania na I etapie EIC Accelerator – czyli tzw. Step 1.

Europejska Rada ds. Innowacji ma realizować założenia Europejskiego Zielonego Ładu, kształtować gospodarkę działającą na rzecz ludzi i Europę dostosowaną do ery cyfrowej. Wspiera najbardziej obiecujących europejskich innowatorów: przedsiębiorców z małych i średnich firm oraz naukowców w realizowaniu ich projektów. Celem Europejskiej Rady ds. Innowacji jest umieszczenie Europy w czołówce innowatorów, którzy tworzą nowe rynki, w szczególności poprzez łączenie produktów fizycznych i cyfrowych oraz usługi oparte na modelach biznesowych nowych technologii. Zadaniem EIC jest wypełnienie luki w finansowaniu innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i MŚP. Temu dedykowana jest strategia, w ramach której powołany został fundusz publiczno-prywatny specjalizujący się w pierwszych ofertach publicznych dla MŚP. Ta luka jest szczególnie dotkliwa w przypadku przełomowych innowacji, gdzie występuje wysokie ryzyko zarówno technologiczne, jak i rynkowe. EIC będzie uzupełniać wsparcie państw członkowskich na rzecz innowacji.

EIC zapewnia bezpośrednie wsparcie dla innowatorów poprzez następujące instrumenty finansowania:

- Pathfinder – dla wczesnych etapów prac B+R;
- Transition – dla dalszego rozwijania technologii w oparciu o wyniki wcześniej realizowanego projektu (Pathfinder lub ERC Proof of Concept);
- Accelerator – dla etapu rozwoju oraz wprowadzania na rynek.

Link: <https://pracodawcy.pl/eic-mozliwosci-dla-firm-w-2023-r/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej, KPMG Sp. z o.o (KPMG Law), Dział Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych UE w NCBR